

РЕШЕНИЕ

№ 7209

гр. София, 26.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 17.11.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **13911** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. И. К. – Г. и Е. В. Г. от [населено място] срещу Решение № К33-18/22.08.2012 г., т. 108, на Комисията за земеделски земи при Министерство на земеделието и храните.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че при постановяване на оспореното решение не е спазен срока по чл. 102, ал. 2 от АПК, както и че от решението не става ясно по чия инициатива е предприето възобновяването на административното производство по влязъл в сила административен акт. Възражава се, че ако се приеме, че процедурата е започнала по предложение на министъра на земеделието и храните с писмо изх. № 94-2965/07.06.2012 г., то в писмото няма надлежно предложение за изменение или отмяна на решение на комисията и министърът не е компетентен орган. Жалбоподателят счита също така, че в обжалваното решение не са изложени мотиви в съответствие с посоченото правно основание и не е конкретизирано кое от двете основания по чл. 36 от Закона за опазване на земеделските земи /ЗОЗЗ/ е налице в случая. Твърди се, че не отговаря на действителното фактическо положение твърдението в акта, че поземлен имот 81178.1.83, м. „А.“ по кадастралната карта на

[населено място], [община], попада в охранителна зона „Б“ по действащия Общ устройствен план /ОУП/ на [община]. Възражава се, че цитираното становище на главния архитект на [община] има предвид изготвеният от жалбоподателите проект за изменение на ОУП, както и това становище не може да се квалифицира като промяна на обстоятелствата, при които е издадено решение № К33-04/01.03.2012 г. Жалбоподателите считат, че доколко процесният поземлен имот попада в охранителна зона „Б“ и налице ли са хипотезите, визирани в чл. 17 от Закона за устройство на Ч. крайбрежие /ЗУЧК/, се преценява в производството по издаване на решение по чл. 24, ал. 2 от ЗОЗЗ. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт. В съдебно заседание се прави и искане за присъждане на разноски по делото, съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ЗЕМИ при Министерство на земеделието и храните – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателите.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С решение № К33-04/01.03.2012 г., т. 2 от Протокол № 04/01.03.2012 г., Комисията за земеделските земи, на основание чл. 22, ал. 1 във връзка с чл. 18 от ЗОЗЗ, е утвърдила площадка за проектиране, с която се засяга 3 610 кв. м. земеделска земя от трета категория, неполивна, собственост на Д. И. Г. и Е. В. Г., за проектиране на обект: „Изграждане на вилни сгради“ в поземлен имот с идентификатор 81178.1.83, м. „А.“ в землището на [населено място], [община], област Б., при граници, посочени в приложените скица и проект на ПУП – ПРЗ.

С писмо изх. № 07-379/19.04.2012 г. зам. министърът на земеделието и храните, във връзка с постъпили в МЗХ преписки с искане за утвърждаване на площадки и трасета, и промяна на предназначението на земеделски земи, е поискал от кмета на [община] да представи за няколко имота, в това число и имот 81178.1.83, документ, от който да е видно предназначението и начина на устройство на отделните структурни части на територията, в която попадат тези имоти. В отговор на това писмо с писмо вх. № 07-379/10.05.2012 г. кметът на [община] е приложил становище на главния архитект на [община], съгласно което: 1. по действащия ОУП на [община] поземлен имот № 81178.1.83, м. „А.“, землището на [населено място], попада в селскостопанска територия; 2. по проекта за изменение на ОУП на [община] този имот попада в устройствена зона ОВ – рекреационна устройствена зона за вилен отдих; 3. съгласно глава трета от ЗУЧК имотът попада в охранителна зона „Б“. С доклад, одобрен от министъра на земеделието и храните, относно прилагане на разпоредбата на чл. 36 от ЗОЗЗ за отмяна на постановени решения на Комисията за земеделските земи главен директор на Главна дирекция „ЗПО“ е предложил на министърът на земеделието и храните да одобри доклада, който да се счита за предложение по реда на чл. 37, ал. 1 от ЗОЗЗ. Във връзка с така одобрения доклад и изразеното становище на главния архитект на [община] с писмо изх. № 94-2965/07.06.2012 г. зам. министърът на земеделието и храните е уведомил пълномощника на жалбоподателите, че на

основание чл. 36 от ЗОЗЗ по предложение на министърът на земеделието и храните започва процедура по отмяна на решение № КЗЗ-04/01.03.2012 г., като на жалбоподателите е даден срок за предоставяне на писмен отговор. С писмен отговор вх. № 94-2965/30.07.2012 г. жалбоподателите са изрази становище за неоснователност на предложението за отмяна на решението.

С решение № КЗЗ-18/22.08.2012 г., т. 108 по Протокол № 18/22.08.2012 г., Комисията за земеделските земи, на основание чл. 40, ал. 1, т. 7 и чл. 36 от ЗОЗЗ, е отменила свое решение № КЗЗ-04/01.03.2012 г., т. 2. В мотивите на решението е посочено, че са настъпили промени в обстоятелствата, при което е постановено отмененото решение, изразяващи се в това, че изработеният ПУП – ПРЗ е в противоречие с разпоредбата на чл. 17 от ЗУЧК, тъй като поземлен имот с идентификатор 81178.1.83, м. „А.“ по кадастралната карта на землището на [населено място], попадащ в охранителна зона „Б“, по действащия ОУП на [община] попада в селскостопанска територия.

По делото са приложени с писмо на кмета на [община] извадки от проект за изменение на ОУП на [община] и от действащия Териториално устройствен план на [община], обхващащи частта, в която попада имот 81178.1.83, м. „А.“, землището на [населено място], както и проект на подробен устройствен план – парцеларен план за „Второстепенна улица, осигуряваща достъп до имот 81178.1.83“.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице поземлен имот 81178.1.83 по действащия Териториално устройствен план на [община] попада в селскостопанска територия - устройствена зона според легендата „нива“, а по проекта за изменение на ОУП на [община] е в устройствена зона според легендата – „вилна зона“. Вещото лице е констатирало още, че в съответствие с приложените по делото доказателства няма одобрено изменение на ОУП в частта за процесния имот, както и одобрен ПУП – план за регулация и застрояване в обхвата на този имот, като и че на жалбоподателите е върната преписката за одобряване на ПУП с мотиви и указания по ЗОЗЗ. В заключението е посочено, че охранителна зона „Б“ по действащия ОУП на [община] за процесния имот не е нанесена, тъй като този план е изработен преди 2005 г. когато за пръв път се въвеждат охранителна зона „А“ и „Б“ по глава дванадесета „а“ от Наредба № 7/22.12.2003 г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Вещото лице, въз основа на приложените по делото доказателства, е приело, че процесният имот попада в охранителна зона „Б“.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от активно легитимирани лица с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, както и в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок доколкото по делото не са ангажирани доказателства от ответника за надлежно уведомяване на жалбоподателите за оспореното в настоящото съдебно производство решение.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е постановен от компетентен орган – Комисията за земеделските земи, в съответствие с предоставените й правомощия с чл. 40, ал. 1, т. 7 от ЗОЗЗ, както и в предписаната от закона форма – мотивирано писмено решение.

При издаване на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. При вземане на обжалваното решение е спазена процедурата по чл. 37, ал. 1 и ал. 2 от ЗОЗЗ, като производството по издаване на административния акт е започнало по предложение на министъра на земеделието и храните, който е сред лицата посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗОЗЗ, както и в съответствие с ал. 2 на цитираната разпоредба, са уведомени заинтересованите лица, които в законоустановения срок са депозирали писмен отговор.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че процесното решение е постановено в притоворечие с приложимите материално-правни норми и в тази връзка се явяват основателни наведените от жалбоподателите доводи за незаконосъобразност на акта. Като правно основание за издаване на процесното решение е посочен чл. 36 от ЗОЗЗ. Цитираната разпоредба предвижда, че решенията на комисиите по чл. 17, ал. 1 могат да се отменят или изменят и когато се установи, че при издаването е допусната очевидна фактическа грешка или са настъпили промени в обстоятелствата, при които са издадени. В конкретния случай административният орган е посочил като основание за издаване на оспореното решение „настъпили промени в обстоятелствата“, при които той е постановил решение № КЗЗ-04/01.03.2012 г., т. 2, а именно факта, че изработеният ПУП-ПРЗ е в противоречие с разпоредбата на чл. 17 от ЗУЧК, тъй като поземлен имот с идентификатори 81178.1.83, местност „А.“ по кадастралната карта на [населено място], [община], попадащ в охранителна зона „Б“, по действащия ОУП /ТУП/ на [община] попада в селскостопанска територия. В съответствие с чл. 17, ал. 1 от ЗУЧК /редакцията преди изм. ДВ, бр. 27/2013 г./, промяна на предназначението на земеделски земи и на гори и земи от горския фонд, попадащи в зона „А“ и в зона „Б“, за създаване или за разширяване на урбанизирани територии или за застрояване на отделни или на група поземлени имоти се разрешава само ако това е предвидено с влязъл в сила ОУП за съответната територия на общината и одобрен по реда на Закона за устройство на територията ПУП.

Като „настъпили промени в обстоятелствата“ в обжалвания административен акт е посочен факта, че одобреният ПУП е в противоречие с разпоредбите на чл. 17 от ЗУЧК, тъй като процесният имот попада в селскостопанска територия. Както в настоящото производство, така и в производството пред административния орган, не са представени доказателства от които да се установява, че ТУП /ОУП/ на [община] към датата на издаване на отмененото решение на комисията от 01.03.2012 г. е предвиждал нещо различно от това към датата на процесното решение – 22.08.2012 г. Ето защо фактът, че одобреният ПУП е в противоречие с разпоредбите на чл. 17 от ЗУЧК, тъй като процесният имот попада в селскостопанска територия, не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 36 от ЗОЗЗ. Обратното се установява от представените по делото писмени доказателства, включително и от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, съгласно която поземлен имот 81178.1.83 по действащия Териториално устройствен план на [община] попада в селскостопанска територия - устройствена зона според легендата „нива“, а по проекта за изменение на ОУП на [община] е в устройствена зона според легендата – „вилна зона“. Съгласно § 6, ал.1 от ПР на ЗУТ, действащите към деня на влизане в сила на този закон териториалноустройствени планове запазват действието си и могат да се изменят при условията и по реда на закона, като видно от писмо изх. № 7-11-03-150/1/30.06.2014 г. на кмета на [община] е започнала процедура по

одобряване на проект за изменение на ОУП на [община], която не е приключила с акт за одобряване, като същата обхваща и частта, в която попада имот с идентификатор 81178.1.83. Всички тези обстоятелства са били известни на административния орган още при постановяване на решение № КЗЗ-04/01.03.2012 г., т. 2, с което се „утвърждава площадка за проектиране, с която се засяга 3 610 кв. м. земеделска земя от трета категория“, поради което към датата на постановяване на оспореното решение не са били налице „промени в обстоятелствата“.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателите е поискано присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателите сумата общо в размер на 820 лева, представляваща 20 лева внесена държавна такса, 200 лева изплатен депозит за вещо лице и 600 лева адвокатско възнаграждение. По отношение размерът на адвокатското възнаграждение съдът намира за основателно направеното, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, възражение от процесуалния представител на ответника, тъй като адвокатско възнаграждение в размер на 2 000 лева, за изплащането на каквото по делото са приложени доказателства и е претендирано в списък на разноските по чл. 80 от ГПК, е прекомерно съобразно фактичката и правна сложност на делото, както и с оглед на обема на осъществените в настоящото производство процесуални действия от процесуалния представител на жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. И. К. – Г. и Е. В. Г. от [населено място] № КЗЗ-18/22.08.2012 г., т. 108, на Комисията за земеделските земи при Министерство на земеделието и храните.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ да заплати на Д. И. К. – Г. и Е. В. Г., с адрес: [населено място], [улица], ап. 6, сумата в размер на 820 /осемстотин и двадесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: